

Datum: 17. 10. 2019
Číslo jednací: MULB/05437/2019/OSMRM/MBi
Vyřizuje: Ing. Miroslava Bišková, tel.: 466 797 076, e-mail: biskova@lazne.bohdanec.cz
Počet listů / příloh: 3
Spis. znak / skart. lhůta: 80.1 S/5

ROZHODNUTÍ

Město Lázně Bohdaneč, Městský úřad Lázně Bohdaneč, jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „InfZ“), rozhodlo o žádosti o informace [redacted] (dále jen „žadatel“), ze dne 25. 9. 2019, zaevidované pod č. j. MULB/05168/2019,

takto:

Žádost žadatele ze dne 25. 9. 2019, vedená pod č.j. MULB/05168/2019, se podle § 15 InfZ odmítá.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel dne 26. 9. 2019 žádost dle InfZ, jejímž předmětem je poskytnutí následujících informací:

1. Kopie dokumentu, kterým je vyjádřen společný názor města a Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových;
2. Kopie usnesení příslušného orgánu města, kterým je názor města vyjádřen.

Požadované informace se týkají jednání mezi městem Lázně Bohdaneč a Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, resp. Ředitelstvím silnic a dálnic ČR, ve věci vlastnictví pozemků pod silnicí č. I/36; výsledkem těchto jednání bylo souhlasné prohlášení o vlastnictví státu k těmto pozemkům z důvodu chybného zápisu vlastnictví pozemků pod silnicí v katastru nemovitostí.

Město se tedy ztotožnilo s názorem Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, vyjádřeným v jeho dopisu ze dne 24. 7. 2018, č. j. UZSVM/HPU/6138/2018-HPUM/Fou a uzavřelo (na základě usnesení zastupitelstva) dané souhlasné

prohlášení. Město však nedisponuje dokumentem, ve kterém by byl vyjádřen „společný názor města a Úřadu...“ ani usnesením orgánu města, kterým by byl „vyjádřen názor města“.

Výše uvedené informace byly žadateli sděleny dopisem ze dne 9. 10. 2019, č. j. MULB/05168/2019/OSMRM/MBi. Dne 11. 10. 2019 obdržel povinný subjekt stížnost žadatele, kterou nesouhlasí se způsobem vyřízení své žádosti o informace.

Podle ustanovení § 16a odst. 5 InfZ platí, že „Povinný subjekt předloží stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu do 7 dnů ode dne, kdy mu stížnost došla, pokud v této lhůtě stížnosti sám zcela nevyhoví tím, že poskytne požadovanou informaci nebo konečnou licenční nabídku, nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti.“ Zákonem předpokládanou formou reakce na obdrženou stížnost je tedy mj. i včasné vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Povinný subjekt proto vydal toto rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace, a to z důvodu neexistence informací (u povinného subjektu), které jsou předmětem této žádosti. Informací ve smyslu § 3 odst. 3 InfZ se rozumí *jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního*. Informační povinnost se tedy týká pouze existujících (zaznamenaných) informací. Pokud se žadatel domáhá informace, která (u povinného subjektu) neexistuje a povinný subjekt ji nemá povinnost mít či vytvářet, jedná se dle relevantní judikatury o tzv. faktický důvod pro odmítnutí žádosti o informaci a takovou žádost lze tedy správním rozhodnutím podle § 15 odst. 1 InfZ odmítnout, srov. k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2008, sp. zn. 2 As 71/2007: „Poskytnutí informace lze totiž odmítnout nejen z důvodů právních, jež jsou taxativně vyjmenovány v § 7 - § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím, nýbrž i z důvodů faktických, které v zákoně z pochopitelných důvodů vyjmenovány nejsou. Typickým faktickým důvodem neposkytnutí informace přitom bude právě situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci nemá.“

Žadatelem požadované informace povinný subjekt nemá a není ani povinen jimi disponovat. Důsledkem společného názoru města a státu o vlastnickém právu k pozemkům pod silnicí bylo schválení souhlasného prohlášení; není nutné mít k takovému kroku samostatný dokument vyjadřující společný názor stran a město jej ani fakticky nemá. Z žádného právního předpisu neplyne ani povinnost vyjadřovat usneseními orgánů obcí jejich „názory“; v daném případě je názor zastupitelstva města zřejmý ze samotného faktu schválení souhlasného prohlášení, přičemž není pravdou (jak tvrdí žadatel ve stížnosti), že by z tohoto schválení plynul pouze názor o převodu vlastnického práva a nikoli o nabytí převáděného majetku. Pokud zastupitelstvo schválí převod majetku formou souhlasného prohlášení, z povahy věci tím uznává fakt („vyjadřuje názor“) o chybném zápisu vlastnického práva města v katastru nemovitostí, resp. o nesprávném nabytí tohoto vlastnictví na základě zákona č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí. Stejně tak nemá žadatel pravdu, když uvádí, že dopis Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových ze dne 24. 7. 2018, č. j. UZSVM/HPU/6138/2018-HPUM/Fou, nevyjadřuje jeho názor o chybném zápisu vlastnictví k pozemkům. Takový názor plyne (byť nepřimo) z formulace, že „...na tyto pozemky nemohla být aplikována ustanovení § 1 a § 2 zákona č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí.“

Jelikož tedy povinný subjekt žadatelem požadované informace nemá ani není povinen je mít, rozhodl na základě podané stížnosti v souladu s § 16a odst. 5 InfZ o předmětné žádosti tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Dle § 16 InfZ a § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, je možné se proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení. Odvolání se podává u povinného subjektu. Odvolacím orgánem je Krajský úřad Pardubického kraje.

Jan Brožek
vedoucí odboru správy majetku a rozvoje města